

mamma

September 2020 | Číslo 42

Prečo robím to, čo robím?

Otázka, ktorú by sme si občas mali klásť

„Dobré“ veci, ktoré ma vzdialujú od Ježiša

Diabol usilovne pracuje na tom,
aby sme svoj čas netrávili s Ježišom

Ako komunikovať s tínedžerom?

Ty si Hospodin, urob, čo uznáš za dobré

Prednedávnom som si spomenula na prípad Éliho, ktorého deti žili hanebne, nedbali na Hospodina a znevažovali jeho obete. Ich hriech bol veľmi veľký pred Hospodinom. Dokonca zviedli aj Izrael do neprávosti. Éli nedbal o hriešnosť svojich synov, nekarhal ich a Božie Slovo hovorí, že si ich vážil viac, než Hospodina. Vtedy Hospodin prehovoril Samuelovi a zjavil mu zlorečnosť, ktoré Éliho dom, pre jeho nedbalosť o synov, postihne. Samuel oznámil Élimu Božie rozhodnutie. To, čo hlboko vrazilo do môjho srdca, sú Éliho slová, ktoré pokorne vyslovil: On je Hospodin, nech urobí, čo uzná za dobré (1. Samuelova 3:18).

Iste strata synov pre Éliho bola jedna z najťažších situácií v jeho živote. Keď aj sami zažijeme podobnú situáciu, pýtame sa Boha: Prečo? Hľadáme odpoveď, dôvod, niečo, čo by nám odôvodnilo Božie dopustenie. Pozerajúc sa na to ľudskými očami, vidíme to ako súženie a protivenstvo. Neraz si dovoľíme myslieť, že je Boh za to zodpovedný. Boh určite nie je tvorcom súženia a ťažkostí, ale všetky veci slúžia na dobro tým, čo milujú Boha (Rimanom 8:28). S Bohom môžeš v každej ťažkej situácii kráčať bezpečne, v každej strate môžeš cítiť blaho. Boh ťa tým smerom niekam vedie. On koná všetko podľa svojho zámeru. Keď prideme do toho bodu, že sme hotoví prijať Jeho vôľu pre náš život, môžeme smelo povedať Jóbove slová: Hospodin dal a Hospodin vzal, nech je

požehnané meno Hospodina. Už nechodíme v pocitoch depresie a skormútenosti, ale dúfame v Jeho milosť, a velebíme Ho, lebo naša sila a pieseň je Hospodin.

Strata hocičoho, čo je pre nás dôležité, je ťažká životná skúsenosť. No, Boh nám určite nič nedlí, a preto dokonca nemusíme poznať odpoveď na otázku: Prečo? Namiesto toho, buďme ako Éli a pokorne povedzme: Ty si Hospodin, urob, čo uznáš za dobré.

Tatiana Valová

Editoriál

Vážení čitatelia,

Pre Vás sme pripravili nové číslo časopisu s cieľom povzbudiť Vašu vieru a posilniť ducha. Každé obdobie nesie svoje prednosti, požehnanie, ale aj výzvy. Dôležité je, aby sme mali myseľ správne nasmerovanú, aby náš hlavný zreteľ vždy bol Pán Ježiš, ako čo hovorí apoštol Pavel v liste Kolosenským v 3. kapitole: „*Ak ste teda boli spolu s Kristom vzkriesení, hľadajte to, čo je hore, kde Kristus sedí po pravici Boha. Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi. Lebo ste umreli a váš život je skrytý s Kristom v Bohu.*“ Teda snažme sa o to, aby sme sa príliš nesústredili na to, čo je na zemi, ale skôr sa vystierajme za

nebeskými vecami.

Hneď na začiatku úvodníka nového čísla v mene redakcie časopisu Manna by som chcela poznamenať a ozrejmiť chybu, ktorá sa v minulom čísle stala. Totiž namiesto textu autora Tomáša Balcu v tlačenej vydanie časopisu sa nachádza text iného autora. Touto cestou sa v mene celej redakcie časopisu ospravedľujeme za nastalú chybu.

Ako čo všetko má svoj čas a svoju chvíľu každé úsilie pod nebom, tak by som sa Vám chcela všetkým poďakovať za podporu, povzbudzujúce slová a spoluprácu. Predsa prišiel čas štafetu posunúť ďalej. S potešením Vám chcem oznámiť, že od nasledovného čísla zodpovednou redaktorkou časopisu bude Jana Záhorcová. Prajem Vám pozhnané chvíle pri čítaní a novej redaktorky mnoho Božej inšpirácie a motivácie do novej služby.

Anna Širková
Zodpovedná redaktorka

manna

Kresťanský časopis "Manna" je štvrťročník a je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedná redaktorka: Anna Širková
Technický redaktori:
Vladimír Struhár, Alen Kačanski
Jazyková korektúra: Anna Pintírová

Členovia redakcie:
Anna Širková, Vladimír Červeni,
Vladislav Šírka, Vladimír Struhár,
Anna Pintírová, Pavel Mamojka, Dan Tomášik,
Martin Šírka ml., Dávid Mamojka,
Robert Mamojka, Kristína Mamojková,
Jana Záhorcová, Tatiana Valová,
Lýdia Mamojková.

Distribúcia pre Srbsko:
Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,
e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:
Ivan a Tamara Andrášik, mobil: +421949784221
e-mail: andrasikivan84@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.
September 2020.
www.manna.org.rs

Priblíž sa k Bohu a On sa priblíži ku tebe	3
„Dobré“ veci, ktoré nás vzdialujú od Ježiša	5
Nasleduj ma!	7
MARAN ATHA - náš Pán ide!	9
Ale Boží plán bol iný.....	11
Keď sa cítiš ako Hagar	12

Ako komunikovať s tínedžerom? ...	13
Pod Božou ochranou	15
Yael, tichá hrdinka	16
Ako správne využiť každý deň?... ..	17
Prečo robím to, čo robím?	19
Sejme posilnenie	20
Hľadte, aby vás niekto nezviedol ..	21

Priblíž sa k Bohu a On sa priblíži ku tebe

Doba, v ktorej žijeme, nám naložila veľmi rýchle tempo. Väčšina ľudí sú zaneprázdnení mnohými a rôznymi záležitosťami, a často počuť slová: nemáme času. Uprostred takého životného tempa môžeme počuť nežný hlas: PRIBLÍŽ SA KU MNE.

Prísť k niekomu znamená oddeliť si čas, venovať sa mu, mať s ním spoločenstvo, odložiť bokom ostatné záležitosti. V Starej zmluve čítame príbeh o Mojžišovom živote. Zdá sa, že čas, v ktorom žil tento Boží muž, bol tiež čas uponáhľaného tempa, záležitostí a plánov. Mojžiš pásol stádo svojho svokra a bola to dôležitá práca. Bol na púšti, odlúčený od rodiny a mnoho času trávil pri stáde. No v 2. knihe Mojžišovej 3:1-4 čítame, že uprostred týchto aktivít a záležitostí, Mojžiš vidí zázrak, ktorý upútal jeho pozornosť. Bol to ker, ktorý horel a nebol strávený od ohňa. Bol to Boží zázrak a v tom zázraku bol Boh. Mojžiš si povedal, „Idem, aby som videl tento zázrak.“ V tomto deji je pozoruhodné, že aj Boh si všimol toto Mojžišovo dôležité rozhodnutie. Uprostred najväčších záležitostí, tento muž všetko kladie bokom a ide bližšie ku Bohu, teda na miesto, kde Boh koná zázrak. Občas vieme byť zameraní iba na prácu, na naše trápenie, naše záležitosti a to

všetko chce byť dôležitejšie ako priblížiť sa k Bohu.

V Mojžišovom rozhodnutí priblížiť sa k Bohu, všímame si niekoľko zvláštnych bodov, ktoré posilnili tohto Božieho služobníka, aby vykonal poslanie, do ktorého ho Boh povolal.

- Po prvé, počul Boží hlas.
- Po druhé, Boh mu zjavil kto On je.
- Po tretie, Boh ho poslal do práce.
- Po štvrté, Boh mu zaslúbil, že bude s ním všade, kam pôjde.

My máme povolanie, aby sme uprostred rýchleho tempa sa priblížili k Bohu. Pán Ježiš povedal, „*Pod'ťe ku mne všetci, ktorí pracujete*“ (pozri Matúš 11:28). Žalmista zasa hovorí, „*Mne je dobre bližieť sa k Hospodinovi.*“

Nedovoľ, aby ťa ktorákoľvek pozemská vec zastavila bližieť sa k Bohu. Čo sa stane, keď sa rozhodneme priblížiť sa k Bohu, teda viac sa modliť, čítať a študovať Jeho slovo, robiť dobré

skutky? Budeme počuť Jeho hlas, ktorý bude ku nám osobne hovoriť. Ježiš povedal, „*Moje ovce čujú môj hlas*“ (pozri Ján 10:27). V liste Židom 4:7 čítame, keď by ste dnes počuli hlas Svätého Ducha, nezatvrdzujte svojho srdca. Toto je vôľa Pánova, mať osobný vzťah. On chce hovoriť ku nám a tiež počuť naše túžby. Toto sa stane, keď sa rozhodneme bližšie sa k Bohu.

On sa Ti zjaví, kto On je. Áno, istotne poznáš, kto Pán je, ale aby tvoja viera bola silnejšia, potrebuješ opakovane nové zjavenie o Jeho moci a sile. Peter, ktorý bol na mori, videl akoby obludu, ale bol to vlastne Pán. Pán sa mu zjavil a ukázal, aký je silný a všemohúci. Tak je to mnohokrát s nami, poznáme Pána, ale keď sa priblížime ku Nemu, On nám zjaví svoju moc.

Keď sa rozhodneš prísť bližšie k Pánovi, On ti zverí prácu. Možno ťa niekam pošle, možno ti dá inú prácu, môže to byť čokoľvek, ale jedno je isté: zverí niečo tým, ktorí sú blízko Neho. V ev. podľa Jána 20:21 hovorí Pán, „*Ako mňa poslal Otec, tak aj ja Vás posielam.*“ Marek uvádza významné slová Pánove, „*Chod'te po celom svete, kážte evanjelium všetkému stvoreniu*“ (pozri Marek 16:15). V uvedených príkladoch vidíme ľudí, ktorí nedávali na prvé miesto svoje záležitosti,

neboli sústredení iba na svoju prácu, ale priblížili sa ku Pánovi, a Pán vidiac, že Ho milujú, zveril im prácu.

Keď sa rozhodneš prísť bližšie ku Pánovi, teda tráviť s Ním viac času, mať s Ním spoločenstvo, vtedy ti Pán dáva pevné zaslúbenie: *Dieťa moje, keď sa priblížiš ku mne i ja sa priblížim ku tebe a budem s tebou.* Pán povedal učeníkom, „*Ja budem s Vami až do skonania sveta*“ (pozri Matúš 28:20). Ďalšie zaslúbenie v knihe Židom 13:5 znie, „*Nezanechám ťa, ani ťa neopustím.*“ Tieto zaslúbenia Pán zanechal pre tých, ktorí sú ochotní položiť Ho na prvé miesto. Pán povedal, aby sme najprv hľadali kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť a ostatné veci nám budú pridané (pozri Matúš 6:33).

Bez ohľadu, aké sú tvoje záležitosti, čím si zaneprázdnený, nájdi si čas a priblíž sa ku Pánovi. Nech je táto túžba v nás na každý deň. Pán bude ku nám hovoriť, bude sa nám zjavovať vo svojej moci, zverí nám prácu, aby sme boli užitoční a bude s nami až do skonania sveta.

Preto, priblížte sa k Bohu a Boh sa priblíži k Vám.

Pavel Mamojka

„Dobré“ veci, ktoré nás vzdial'ujú od JEŽIŠA

*Diabol usilovne pracuje na tom, aby
sme svoj čas netrávili s Ježišom*

Premýšľam o tej dobe, ktorá bola pred súčasnou pandémiou. Keď sa ma niekto opýtal, že ako sa mám, odpovedal by som, že som príliš zaujatý a mám málo času. Problém nastáva, ak nikdy neprichádzame do bodu, keď môžeme odpočívať.

I. kniha Mojžišova hovorí o tom, že Boh šesť dní pracoval a v siedmy deň odpočíval. On vedel, že urobil dobré veci. Jeho vôľa pre nás je, aby sme mali odpočinok v Ňom. Pán Ježiš povedal v zázname Matúša 11:28, *„Poďte ku mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení a ja vám dám odpočinok.“*

Aj my sme mohli byť svedkovia tomu, keď zrazu celý svet akoby zastal. Zrazu sme všetci mali čas. Malo to aj tú dobrú stránku. Dostali sme dar času. Bolo potrebné iba prijať to, lebo mnohokrát sme mali problém zastaviť sa. To mi pripomenulo príbeh o Marte a Márii.

Dve sestry predstavujú dve rozdielne skupiny ľudí. Návštevu Ježiša dožívajú každá svojím spôsobom. Možno sme mali rôzne názory o Marte, ale ona nebola zlá. Ona mala srdce služobnice. Je to dobrá vlastnosť, aj my potrebujeme slúžiť. Slovo však hovorí, že Mária si zvolila lepšie. My tiež potrebujeme spoznať čas odpočinku a zastaviť sa v Božej prítomnosti. Zvoliť si tú lepšiu vec, teda byť s Ježišom. Marta a

Mária sú nám príkladom, akí môžeme byť. Byť ako Marta nenesie zlé konotácie. Lukaš 10:38 hovorí, že, Marta prijala Ježiša do svojho domu. To znamená, že bola pohostinná. Predstavte si prijať 13 dospelých mužov do domu a preukázať pohostinnosť. Ježiš miloval Martu, Máriu a Lazára. V tejto príležitosti musel však napomenúť Martu pre jej prílišnú ustarostenosť. Mnohokrát sa stane, že sa aj my viac podobáme Marte. Pracujeme a robíme si starosti ako ona. Pokým nie je všetko vykonané, nevieme si odpočinúť. Tie „dobré“ záležitosti nám znemožnia dostať sa bližšie k Ježišovi. To dobré nám prekazí dostať to najlepšie. Veď o Márii sa dozvedáme, že si lepšiu vec zvolila. Položme si otázku: Ktoré sú to „dobré“ veci, ktoré ma vzdiaľujú od Ježiša?

My chceme pracovať pre Nehu, ale On chce, aby sme spolupracovali s Ním. Nie je nič, čo by si mohol urobiť pre Nehu a bez Nehu. Otázka znie: Máš čas pre Ježiša alebo si príliš zaujatý?

Diabol usilovne pracuje na tom, aby nás zamestnal do tej miery, aby sme svoj čas netrávili s Ježišom. Máme povolanie – tráviť čas s Ježišom ako Mária, a potom ako Marta vykročiť a pracovať pre Nehu.

Rastislav Lacko

Nasleduj ma!

Je veľmi riskantné nasledovať Ježiša z diaľky

„Moje ovce čujú môj hlas, a ja ich znám, a nasledujú ma” (Ján 10:27).

V dnešnej dobe jazdíme autom a často nevieme, ktorou cestou ísť. Použijeme technické prístroje, ako čo je navigácia, a vyberieme sa na cestu. Navigácia nám dáva smernice, ktorou cestou by sme mali ísť, aby sme dorazili do určeného cieľa. Ak chceme prísť ku cieľu, musíme poslúchať, čo nám rozpráva navigácia. Či musíme ísť tak, ako nám hovorí? Nie, nemusíme. Navigácia nám ponúkne druhú možnosť, aby sme prišli do toho istého cieľa. Ako kresťania, my cestujeme a cieľ nám je nebo. Na to, aby sme sa tam dostali, potrebné sú nám smernice. Prvé sú zapísané v Skutkoch apoštolských 2:38, *„Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha.”*

Keď toto urobíme, ešte sme nedocielili, ale naše cestovanie sa začína, a slová,

ktorým máme byť poslušní a vykonávať ich, sú slová nášho Pána Ježiša. Či je ľahké urobiť ako nám Ježiš hovorí? Mnohokrát nie je ľahké. Niekedy nepočujeme jasne, čo máme robiť a inokedy nevieme, prečo by sme mali niečo urobiť. Ako Boh hovorí? Vo svojom Slove, na modlitbe, cez kázané Slovo. Problém sa zjaví, keď neodídeme na bohoslužby, keď Boh má Slovo pre nás osobne, ktoré nepočujeme. Podobne je to s modlitbou, ktorú vynechávame, a potom nezabočíme tam, kde by sme mali. Nastanú problémy, trávime čas, kým by sme mohli byť vo vôli Pánovej a pokračovať v cestovaní do večného života. Aby sa to stalo, musíme byť vždy spojení s Pánom. Či musíme urobiť tak, ako nám povie? Nemusíme. Môžeme ísť podľa vlastného názoru. Avšak, keď pôjdeme tak, ako nám On povie, to nás dovedie do cieľa k Nemu. Počúvaj hlas Pánov, keď ti povie „zastaň!”, stoj na Jeho Slove. Keď povie „kráčaj!”, kráčaj po Jeho cestách a Jeho

Niekedy nepočujeme jasne, čo máme robiť a inokedy nevieme, prečo by sme mali niečo urobiť.

Slovo bude svetlo tvojmu chodníku. Keď ti povie „otoč sa!“, otoč sa, aby ti On bol pred očami.

V Petrovom živote bol čas, keď nasledoval Ježiša a bol mu blízko. Ako vtedy v Getsemanskej záhrade, keď išli zajať Ježiša, vybral meč schytný bojovať za Ježiša. O krátky čas Lukáš 22:54 nám hovorí, že Peter išiel za Ježišom zďaleka a viackrát vyhlásil, že Ježiša nepozná. Je veľmi riskantné nasledovať Ježiša z diaľky, nebudeš ho jasne vidieť, nebudeš ho tak hlasne počuť. Maj Ježiša blízko pred sebou!

Čo znamená nasledovať?

Nemôžem ísť tam, kam chcem, kedy chcem, robiť ako chcem, rozprávať, čo chcem. To pre teba však nebude žiadny problém, keď Jeho Slovo bude v tvojom srdci, v твоjich myšliach.

Kedy mám nasledovať?

„Vtedy povedal Ježiš svojim učeníkom: Ak niekto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma“ (Matúš 16:24).

Teraz! A neprestávaj, kým máš dych. Ježiš hovorí, „Nasleduj ma bez výhovoriek a prestávok.“

Ak nepočuješ hlas Ježišov jasne, odišiel si ďaleko a nevidíš cestu, ktorou by si sa mohol vrátiť na cestu za Pánom.

Pokľakni na kolená a zavolaj na Ježiša. Odpoveď je veľmi blízko.

Darko Širka

MARAN ATHA naš Pán ide!

*Duch a nevesta hovoria: Príd'.
Či to môžeš povedať s nimi?*

Dnes s plným právom a na základe Božieho slova hovoríme, že žijeme v čase predpôrodných bolestí sveta. Je toto čas, ktorý nám pripomína a mocne svedčí, že sa blíži veľký a veľmi dôležitý deň. Čoskoro nastane deň, v ktorý sám Pán s veliteľským povelom a hlasom archanjela zostúpi z neba. Deň, v ktorý sa bude počuť hlas Božej trúby, keď mŕtvi v Kristu vstanú najprv a potom my, živí v Kristu, budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi.

Ten deň sa blíži, pretože náš Pán ide – áno, On prichádza, lebo tak nám zaslúbil a ja viem, že Jeho sľuby sú verné a pravdivé. On je neklamný Boh a to, čo zaslúbil, On to istotne všetko i splní.

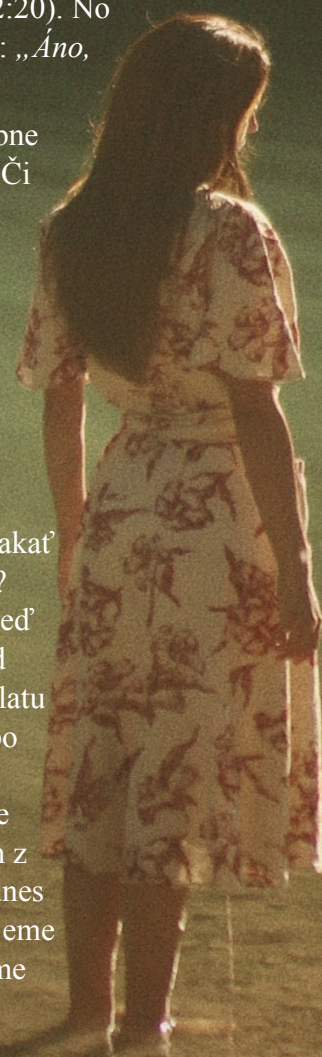
Našou obavou nemusí byť, či sa to splní, alebo ako sa to všetko aj stane. To sám Pán vo svojej moci a vláde všetko uskutoční. On pripravuje nové nebo a novú zem – nový Jeruzalem. O tomto čítame v Zjavení v celej 21. kapitole, kde nám bližšie zjavuje o tom meste a aké tam budú podmienky pre život. Zásahom svojej moci On aj nás premení, tak ako o tom hovorí Pavel v liste Filipanom 3:21, že premení telo nášho poníženia, aby bolo súpodobné telu Jeho slávy. Je isté, že to, čo si Pán nechal pre seba, aby učinil, On to istotne aj učiní a so svojim príchodom nebude ani meškať, ani odkladať (2. Petrova 3:9). Preto s veľkou istotou a presvedčením môžeme (a mali by sme) súhlasiť s Pavlovým pozdravom: „MARAN ATHA – NAŠ PÁN IDE!“ Príchod Pánov nikto nezmení

ani nezastaví, lebo to, čo Boh určil vo svojej rade prichádza k splneniu. Teraz je len otázka pre každého jedného z nás, aká je naša odpoveď na tieto slová o príchode Pánovom? Či sme v zástupe tých, ktorí v smelej dôvere a v živej nádeji majú odpoveď na odkaz Pána Ježiša, keď vyhlásil svoj príchod: „Áno, prídem skoro! Amen“ (Zjavenie 22:20). No vtedy bolo počuť odpoveď: „Áno, príd', Pane Ježišu!“

Kto z nás dnes môže podobne zvolať: Prídi, Pane Ježišu! Či sme hotoví vyjsť v ústrety svojmu Pánovi?

Je isté, že Duch hovorí: Príd'. Nevesta tiež hovorí: Príd'. A výzva pokračuje, aby aj každý ten, kto to počuje zvolal: PRÍD' (Zjavenie 22:17).

Tak teda budeme ten deň čakať v strachu alebo s radosťou? Budeme sa báť toho dňa, keď budeme musieť zastať pred Boha, aby sme zobrali odplatu podľa svojich skutkov alebo čakáme s radosťou na ten deň? Ako to bude, a vlastne už aj je pri každom jednom z nás, záleží na tom, koľko dnes myslíme a ako sa pripravujeme pre ten deň, v ktorý sa máme stretnúť s Pánom.

Dajme si určité poučenie:

- Božie Slovo nám ukazuje, že keď ľud Boží vychádzal v ústrety Bohu, mal sa pripraviť. Tak za času Mojžiša Boh prišiel – zostúpil na vrch Sinai a Mojžiš mal vtedy ľud vyviešť v ústrety Bohu, čo sa aj všetko stalo (2. Mojžišova 19:17). No skôr než sa ľud stretol s Bohom, museli sa k tomu pripraviť. „*A Hospodin riekol Mojžišovi: Idi k ľudu a posvätiš ich dnes i zajtra a nech operú svoje rúcha. A budú hotoví na tretí deň, lebo v tretí deň zostúpi Hospodin pred očami všetkého ľudu na vrch Sinai*“ (2. Mojžišova 19:10-11). Povolanie, teda výzva bola **PRIPRAVIŤ SA** pre stretnutie sa s Bohom.

- Podobne výzva Božia cez proroka Ámosa k svojmu ľudu bola: „*Priprav sa v ústrety svojmu Bohu, Izraelu*“ (Ámos 4:12).

My musíme vedieť, že Pán, ktorý prichádza a ktorému my ideme v ústrety, je svätý Pán, a preto sa musíme pripraviť. Dnes je dôležitý čas pre našu prípravu a pre uskutočnenie a splnenie našej nádeje na Boha, v ktorej veríme, že nebudeme zahanbení.

- Všimnime si, čo o tejto nádeji hovorí Ján vo svojom liste: „*Milovaní, teraz sme deťmi Božími a ešte sa neukázalo, čo budeme. Ale vieme, že keď sa ukáže, budeme Jemu podobní, lebo Ho budeme vidieť tak, ako je. A každý, kto má túto nádej na Neho, očisťuje sa, tak ako je aj On čistý*“ (1. Jánova 3:2-3).

- Tiež i Peter vo svojom liste povoláva na prípravu, keď hovorí: „*Preto, milovaní, keď to očakávate, snažte sa, aby ste Mu boli najdení nepoškrvnení a bezvadní v pokoji. A zhovievavosť nášeho Pána považujte za spasenie...*“ (2. Petrova 3:14-15).

- Dobré slovo o tomto dni a o našej príprave zanechal aj Pavel v liste Rimanom, o čom si môžeme čítať v Rimanom 13:11-14, kde hovorí, že sme už bližšie k spaseniu ako vtedy, keď sme uverili a pre blízkosť toho dňa v týchto pár veršov a myšlienkou nás vedie na našu prípravu stretnúť sa s Pánom. Pavel jasne hovorí, že nieto času pre spánok, zaháľanie, ľahostajnosť, ale je čas, aby sme navážne jednali o tom dni, stále boli na pozore a ten deň dočkali v bdelosti. Na

ktorú bdelosť nás upomína aj sám Pán Ježiš, keď viackrát hovoril: Bďte, buďte hotoví, bďte a modlite sa, že by ste boli uznaní za hodných uniknúť všetkému tomu, čo sa to má diať a postaviť sa pred Synom človeka. Tiež pripomenul i dôležité slová, že pred Jeho príchodom budú vojny, zemetrasenia, hlad a mor a že to budú len začiatky predpôrodných bolestí, ktoré prídu na tento svet. Pre tento čas Pán Ježiš nás ešte vyzýva svojim Slovom: „Ale vy majte na seba pozor!“ Takže dnes každý osobne musíme byť múdri, bdelí a mať sa na pozore.

K tomu máme aj nasledovné dôvody zapísané v Božom Slove:

2. Jánova 1:8 – „*Majte pozor na seba, aby sme nestratili toho, čo sme do teraz dorobili, ale aby sme dostali plnú mzdu.*“

Židom 2:1 – „*Preto musíme tým viacej mať pozor na to, čo sme počuli, aby sme nejako neprešli pomimo.*“

Upozornenie je, aby koniec našej cesty nebol popri cieľi, ale v cieľi a náš cieľ je deň Pánovho príchodu a odmena horného povolania Božieho v Kristu Ježišovi. Verím, že v našich srdciach je i slovo Pánovo, ktoré povedal o Lótovej žene: „Pamätajte na Lótovu ženu.“ Poznáme, že Lótova žena bola blízko cieľa tj. záchrany, ale sa nezachránila, no zahynula. Keďže vôľa Božia nie je, aby sme zahynuli, ale aby sme žili naveky s Ním v Jeho sláve, majme sa na pozore, buďme múdri, pripravujme sa v ústrety svojmu Pánovi, ktorý prichádza ako ženích pre svoju nevestu. Dal nám i podobenstvo o desiatich pannách, ktoré vyšli v ústrety svojmu ženíchovi, kde Pán Ježiš dal dôraz, že iba tie, ktoré sa pripravili, mali svetlo, pomazanie a boli poznané od Neho aj vošli na svadbu s ženíchom.

Maran atha - náš Pán ide! Kto si hotový, pripravený, raduj sa, hľaď a snaž sa takým aj zostať. Kto ešte nie si pripravený, nemrhaj čas, ale konaj, pripravuj sa, aby sme všetci spolu zhotovení mohli vo svojich modlitbách a vo svojom očakávaní, v smelej dôvere a živej nádeji v každej chvíli zvolat: **PRÍĎ, PANE JEŽIŠU!**

Ale Boží plán bol iný...

A teraz sa teším, že Ježiša mám, že domáci Boží už som

Som Vladimír Zima, mám 20 rokov a rád si s Vami zdelím svedectvo, ako Boh pracoval na mojom živote a zmenil ho.

Ešte od malých nôh som počúval o Bohu a bol som pravidelným účastníkom jednej z tradičných cirkví. Takže Biblia mi nebola neznáma kniha, ale niečo v mojom živote sa začalo prednádavným meniť. Prvým zlomovým bodom bol ten, keď moja mama ochorela na ťažkú chorobu leukémiu a celý jeden rok strávila v nemocnici. Vtedy som začal ešte intenzívnejšie hľadať Boha a pýtať si odpovede na otázky, ktoré som nemal zodpovedané. Vo mne bola určitá prázdnota. Boh mi vtedy začal posilať do cesty ľudí, ktorí na určitý spôsob vplývali na môj život a na rozhodnutia, ktoré som donášal. Jedno z tých kľúčových rozhodnutí v tom periode bola otázka mojej budúcej fakulty a povolania. Mojm plánom bolo študovať evanjelickú teológiu a stať sa farárom. A Boží plán bol iný. Nakoniec som sa rozhodol zapísať na Fakultu politických vied a medzinárodných vzťahov v Banskej Bystrici. Ukázalo sa to ako kľúčová chvíľa.

V Banskej Bystrici okrem fakulty som navštevoval rôzne kresťanské spoločenstvá. Jedno z takých bolo aj kresťanské spoločenstvo Milosť. Pomaly som začínal chápať plán, aký má Boh so mnou, totiž ťahal ma povrazmi lásky bližšie a bližšie k sebe (Ozeáš 11:4). Pomaly som začal spoznávať pravdy o znovuzrození, o vodnom krste a krste Duchom Svätým, ale nemal som odvahu chytiť sa týchto právd a uplatniť ich vo svojom živote. Práve vtedy Boh zapôsobil na môj život nadprirodzeným spôsobom.

Keď som sa vracal z osláv Silvestra z Báčskeho Petrovca domov do Kulpína, naše auto sa zrazu po zamrzenej ceste začalo točiť po ceste

a vyzeralo to na haváriu. Boh však vykonal zázrak a ani automobilu, ani nikomu z nás sa nič nestalo. Auto sa zastavilo bezpečne pred mostom pri ceste. Práve vtedy som pocítil Božiu milosť a Božie povolanie a odvahu chytiť sa Božích zaslúbení. Viem, že sa Pán dotkol môjho života.

O pár dní som bol na Slovensku a práve v Banskej Bystrici zúčastnil som sa kresťanskej konferencie, na ktorej boli organizované krsty. Stačilo tam prísť a dať sa pokrstiť v mene Pána Ježiša. V ten deň 11.01.2020 som spečatil zmluvu s mojím Spasiteľom Ježišom Kristom. Predtým ma však Boh tiež viedol učiniť pokánie z mojich hriechov. Síce ma všetci poznajú ako dobrého človeka, predsa v mojom živote som urobil mnoho hriechov a ublížil veľa ľuďom a moje hriechy zničili moje vzťahy s niektorými ľuďmi. Vďaka Pánovi, že ma vyslobodil z moci tmy a preniesol do Kráľovstva svojho milovaného Syna (Kološanom 1:13). Po určitom čase som bol pokrstený aj Svätým Duchom, keď som prijal osobné svedectvo lásky živého Boha vo svojom srdci. A teraz sa teším, že Ježiša mám, že domáci Boží už som.

A preto chcem každého povzbudiť, kto ešte nespoznal zachraňujúcu milosť Božiu, aby neváhal a aby vystúpil na cestu spasenia, ktorá je jedine v Ježišovi Kristovi. Dvere milosti sú ešte stále otvorené a výzva Božia ešte stále znie:

„Činite pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha. Lebo vám patrí to zaslúbenie a vašim deťom a všetkým na široko-dáľeko, ktorých- a koľkýchkoľvek si povolá Pán, náš Boh“

Skutky apoštolov 2:38-39

Vladimír Zima

Keď sa cítiš ako Hagar

Boh vidí naše vzdychy a slzy

Píše sa rok 2020.

Predpokladám, že mnohým z nás zostane v pamäti tento rok, v ktorom za jeden okamih vyhlásením celosvetovej pandémie sa zmenil celý svet.

Všetko, čo sme pokladali za bežné, normálne, každodenné sa zrazu stalo vysokoprioritné a začali sme si to viac vážiť. Napríklad naše zdravie alebo návštevy do zboru, kde sme spoločne trávili čas s bratmi a sestrami oslavujúc a modliac sa nášmu Bohu. Zrazu sa naše priority zmenili a veci, ktoré sme pokladali za veľmi dôležité, stratili význam.

Do môjho života taktiež zavítala nečakaná udalosť, pretrpela som úraz, čiže zlomeninu nohy a akoby to nestačilo, začali sa množiť a striedať problémy jeden za druhým. Jedného dňa, s objavením ďalšieho problému, som mala pocit, že toto je už naozaj priveľa, že túto ďalšiu situáciu nazvládnem a nevidela som žiadne východisko.

V hlave sa mi rojili mnohé myšlienky a do môjho srdca zrazu prišiel strach a beznádej. Sedeli sme s manželom v obývačke a ja som mu rozprávala, čo vlastne cítim. Na myseľ mi prišiel jeden príbeh zo Starého zákona, príbeh o Hagar a jej synovi Izmaelovi. Hovorila som mu, že sa cítim presne ako tá Hagar. Je to vlastne príbeh, ktorý som kedysi dávno počula od jedného kazateľa a utkvel mi v pamäti. Zapísaný je v I. Moj. 21:8-21, kde Hagar, slúžka Sára, porodila Abrahámovi syna Izmaela, a keď už chlapček vyrástol, zrazu Sára znenávidela Hagar a vyhnala ju aj jej syna na púšť.

A tak sa Hagar ocitla na púšti. Keď sa jej už pominul chlieb a voda, ktorú mala, myslela si, že určite teraz ona a jej syn zomrú na púšti, lebo nevidela žiadne iné východisko. Odviedla svojho syna do kríku, lebo sa nemohla ani len pozerat' na to, ako zomiera. A ako tak čakala, zrazu na ňu zavolať anjel Boží, že nezomrie, bude žiť ona a jej syn. Stačilo len, aby zdvihla svoj zrak a tam neďaleko bol prameň vody. Východisko bolo tak blízko, stačilo len zdvihnúť pohľad. Ani som nestihla vyrozprávať celý príbeh môjmu manželovi, keď zrazu zazvonil telefón a osoba z druhej strany mi hovorila, aby som nemala obavy a žiadny strach, že sa našlo už vyriešenie daného problému, čiže problém už nie je. Nemohla som uveriť vlastným ušiam, čo počujem, zdalo sa mi až neskutočné. Vtedy som pochopila, že vo chvíli, keď som povedala, že sa cítim ako Hagar, Boh začal konať. Či neslúžime predivnému a úžasnému Bohu? Bohu, ktorý je živý a počuje. On vidí naše vzdychy a slzy a zaujíma sa o naše ťažkosti a problémy. Ako keby hovoril priamo do mojej duše: Či som ti nehovoril, že mám kontrolu nad všetkým, aj nad tvojím životom? Nič sa nedeje, aby som ja o tom nevedel. Všetko, čo potrebujeme je len zdvihnúť svoj pohľad z okolností, zlých správ a upriet' svoj zrak na Ježiša, lebo On skutočne robí z nemožných vecí veci možné. Slúžime predivnému a živému Bohu.

Zuzana Kačanská

Ako komunikovať s tínedžerom?

V období, ktoré kresťania právom nazývajú poslednými časmi, výchova tínedžerov je pre kresťanských rodičov osobitnou výzvou. Túžba priviesť svoje dieťa k Bohu, podať mu poznatky o Ňom v týchto neľahkých časoch, a pritom mu ponechať voľnosť vlastného výberu sú často vnútorným konfliktom. Nielen tieto životne dôležité témy sú však „ohrozené“. Problémy sa zjavujú aj pri každodenných bežných životných témach. Rodič i napriek vlastnej skúsenosti pubertálneho obdobia, mnohokrát zabúda na svoje voľakedajšie pocity, neistotu a otázky, ktoré ten vek prináša. Snáď najväčším problémom je komunikácia, ktorá sa neraz zdá priam nemožnou. Tá často pozostáva len z množstva príkazov, zákazov a otázok súvisiacich so známami. Spoliehame sa na samostatnosť starších detí v domnienke, že vzhľadom na svoj vek už nepotrebujú našu prítomnosť, pohladenie, povzbudenie či objatie. Opak je však pravdou. Tínedžeri sa často nachádzajú vo víre pochybností, aj oni sami hľadajú pravdu a správne hodnoty v tomto svete. Ich hľadanie je veľmi ťažké, často nevedia roztriediť množstvo informácií, ktoré sa denne na nich valia zo všetkých možných médií. Ich duša môže ľahko vchpnúť do neistoty. Takýto stav mladých ľudí potom často využívajú tí, ktorí majú s nimi aj nečestné úmysly. Ak dieťa vie, že po dni prežitom v neustálom hľadaní, v spleti konfrontácií a neustálom skúmaní vlastného smerovania môže svoju hlavu a unavené telo zložiť do náručia chápacej a empatickej rodiny, je oveľa viac

chránené pred tlakmi vonkajšieho sveta.

Ako teda s tínedžermi hovoriť, aby slová dospelých brali vážne, aby v nich videli partnera a nie nepriateľa? Komunikácia je možná. Len platí niekoľko zásad, pri dodržaní ktorých bude oveľa jednoduchšia. Ako na to?

1. Vyhradíme si na komunikáciu dostatočný čas

Či vieme, čo neznášajú tínedžeri? Keď sa s nimi rozprávame na pol úst, nemáme čas, pozeráme sa na mobil a popri tom ešte večeríme. Každé dieťa chce byť pre svojich rodičov jedinečné a výnimočné, a preto túži po pozornosti. V mnohých rodinách to však vyzerá tak, že seriál je v rebríčku hodnôt vyššie ako vlastné dieťa. A popri tom svet tínedžerov je veľmi bohatý. Toľko by nám toho chceli povedať! Ale akosi nemajú kedy. Výskumy hovoria jasnou rečou. Veľa mladých ľudí je čoraz viac pripútaných k sociálnym sieťam a mobilom ani nie preto, že by to bol ich akýsi rozmar či závislosť, ale skôr z pocitu samoty a nepochopenia. Veľa detí zaspáva s mobilom alebo s tabletom v ruke. Prečo sa nevedia od týchto prostriedkov odpútať? Nie je im náhodou aj smutno?

„Väčšina rodičov si myslí, že ich takmer dospelé dieťa už ich lásku a prejavy tejto lásky nepotrebuje tak, ako keď bolo malé. Toto jednoducho nie je pravda. Dospievajúce deti stále potrebujú lásku, citové prejavy, uistenia a starostlivosť tak, ako predtým. A možno ešte viac.“

- Ross Campbell

2. Snažme sa svoje deti pochopiť

Potvrďme dieťaťu, že jeho pocity chápeme. Použime napríklad tieto slová: Musíš byť veľmi sklamaný, keď... To ťa muselo naozaj naštváť... Niekedy stačí povedať: „No teda!“ Alebo použime súhlasné prikývnutie ako prejav pochopenia, alebo ho jednoducho objímajme. Mnohí, ktorí pracujú s deťmi, často hovoria o tom, že sa stupňuje ich problémové správanie a agresivita. Odborníci už dlhú dobu hľadajú všetky možné i nemožné cesty, ktoré by pomohli deťom nájsť pokoj a vyrovnanosť. Názory sú rôzne. Viaceré výskumy však jednoznačne potvrdzujú, že len skutočný citlivý záujem o dieťa, harmonické rodinné vzťahy, nekonečné úprimné rozhovory a každodenné objatia sú tým najlepším liekom pre malé deti i tínedžerov.

3. Hovorme o svojich pocitoch

Hovorme otvorene o tom, čo cítime, čo prežívame. Ak máme strach, keď prídu neskoro večer domov alebo sa stretávajú s nevhodnými kamarátmi, hovorme o tom. Keď nedodržia pravidlá alebo sľub, nekritizujme ich, ale hovorme o tom, ako to prežívame my.

4. Hľadajme spoločné riešenia

Skúsme sa dohodnúť pri stanovení určitých pravidiel. Keď nám s nimi pomôžu, budú mať väčšiu motiváciu ich dodržiavať. Snažne sa navzájom povedať všetky návrhy, ale kompromisne vyberme tie, ktoré vyhovujú obidvom stranám.

5. Nezabúdajme na pochvalu

Aj naše veľké dieťa veľmi túži po pochvale. Mnoho rodičov však na pochvaly zabúda. Keď sa hlbšie nad tým zamyslíme, určite nám napadne veľa zaujímavých situácií, keď sa naše dieťa prejavilo veľmi pozitívne. Skúsme mu najčastejšie pripomínať práve tieto situácie. Realita je taká, že naši tínedžeri sú viac trestaní a kritizovaní. Väčšinou za známky a za neskoré príchody domov. Skúsme to otočiť, všímajme si viac pozitívne stránky. Možno budeme po pár dňoch prekvapení.

A myslime aj na to, že hoci sa tínedžeri veľmi radi stretávajú so svojimi kamarátmi, vždy radi uvítajú výlet, prechádzku, posedenie, dovolenku, návštevu či spoločnú večeru v reštaurácii so svojimi rodičmi. Vždy, keď sa v spomienkach vracajú k najkrajším chvíľam v rodine, spomínajú si aj po rokoch práve na tieto momenty. A nezabúdajme! Svoju odmeranosť, aroganciu a nevšímavosť často len na nás hrajú. Zo všetkého najviac túžia po našom objatí, láske a úprimnej komunikácii. Keď je to niekedy aj ťažké slovami, nech je to spôsobom života, v ktorom, aj keď sa to niekedy nezdá, každý tínedžer bude vidieť vzor pre vlastný život. Ak sme verní Bohu, každodenným kráčaním za Ním, každou maličkosťou sme správnym príkladom a svoje deti vedieme k Bohu, aj vtedy keď si to ani my sami nevedomujeme. Pozorujú nás aj vtedy, keď sa uľahujú do vlastného sveta a akoby sme ich nezaujímali. Pridajme k tomu modlitby a vieru, že Boh počuje naše prosby o ich mladé životy, a že ich, a spolu s nimi aj nás, prevedie aj týmto obdobím. A vždy, nech sa deje čokoľvek, ich milujme a uistime sa, že o tom vedia aj oni.

Anna Andrášiková

Pod Božou ochranou

Autor: John Bevere

„Každá duša buď poddaná nadriadeným vrchnostiam, lebo nieto vrchnosti, iba ak od Boha; a tie čo sú, sú zriadené Bohom. Kto sa teda protiví vrchnosti, Božiemu zriadeniu sa protiví; a tí čo sa protivia, priťahujú si súd“ (Rimanom 13:1-2).

Táto kniha kladie dôraz na podriadenie sa autoritám, ktoré sú Bohom ustanovené. Ak chceme zostať pod Božou ochranou, je potrebné, aby sme sa podriadili. Je to podriaďovanie sa Pánovi, poslušnosť Jeho slovu, Jeho vôli. Vôľa Pánova je podriaďovať sa autoritám a vrchnosti, ktorú On ustanovil: podriadenosť v cirkvi, v rodine, na miestach, kde sú Bohom ustanovené authority. Je potrebné poslúchať, lebo pre neposlušnosť a nepodriadenosť sa nemôžeme ľúbiť Pánovi, ani Mu byť príjemní v tom, čo konáme, ak nie sme poslušní.

Autor tejto knihy uvádza mnoho svojich skúseností, svedectvá, čo všetko sa mu stalo a že nie vždy konal ako je vôľa Pánova, aj ak si myslel, že áno. A nie vždy bol poslušný, a preto znášal následky. Hovorí o poddajnosti a poslušnom srdci, poslušnosti vo všetkom, čo Boh ustanovil. Hoci máme pády a schybíme, zdôrazňuje, aby sme činili pokánie.

„Pretože si nežiadaš obeť, lebo by som dal ochotne... obeť Božie sú skríšený duch. Skríšeným srdcom a zdrteným, ó, Bože, neopovrhujes“ (Žalm 51:18-19).

Bohu sa páči podriadenosť, ktorá vedie ku skutočnej poslušnosti. Boh hľadá deti, ktorých srdcia túžia kráčať v poslušnosti. Bez ohľadu na to, akej oblasti nášho života sa to týka, ako kresťania by sme mali nachádzať potešenie v tom, že budeme činiť Božiu vôľu.

V knihe sa píše, že viera a poslušnosť sú neoddeliteľné, pretože poslušnosť je dôkazom skutočnej viery. Neposlušnosťou nastáva vzbura, protivienstvo tak voči ustanovenej autorite ako voči Bohu. Autor knihy uvádza mnohé príklady, čo sa stáva pre neposlušnosť a aké požehnanie a zaslúbenie zoberieme cez poslušnosť. Poslúchajme a podriaďujme sa, kráčajme vždy a všade v poslušnosti Pánovi.

Zostaňme pod Božou ochranou.

Yael, tichá hrdinka

„Bárak jej odvetil: Ak pôjdeš so mnou, pôjdem i ja, no ak so mnou nepôjdeš, nepôjdem ani ja. Nato mu povedala: Pôjdem s tebou, ale v tomto boji sa nepresláviš, lebo Hospodin vydá Síseru do rúk ženy.“

Sudcov 4:8-9

Potom Debora šla s ním do Kedeša.

Manželka Kénijca Chebera hrá dôležitú úlohu vo víťazstve v tomto boji Izraela proti Kanaánčanom. Je ženou, o ktorej Debora prorokovala Bárakovi. Sláva nepatrila Bárakovi, ale Yael. V tichosti, bez publika, bez slávnostného pochodu, bez potlesku, bez skrytých motívov. Sísera utekal k stanu Yael, kde mu ona stanovým kolíkom a kladivom prerazila sluchy. Bol to začiatok veľkého víťazstva Izraela nad kráľom Jábinom.

Biblia nám uvádza v tejto rovnakej kapitole, že medzi manželom Yael, Cheberom, a kráľom Jábinom bol mier. Jej manžel mal určitý kompromis s kráľom. Z toho dôvodu sa Sísera chcel skryť v jej stane, a požiadal ju ešte i to, aby oklamala. Yael bola žena integrity. Nepodľahla manželovmu kompromisu a vplyvu. Išla proti jeho postojom a Boh bol s ňou. Vložil do jej rúk slávne víťazstvo. Nebojácna, odvážna, smelá, z druhej strany, nevieme, čo všetko v danej chvíli pociťovala. Avšak, samotný čin je hrdinský, a preto ju Debora v nasledovnej kapitole ospevuje:

„Bud' medzi ženami požehnaná Jáel, žena Kénijca Chebera, nad ženy v stanoch bud' požehnaná! Vodu si žiadal, podala mu mlieko a v čaši kniežacej doniesla smotanu. Ruku vystrela, uchopila kolík, pravicou svojou ťažké kladivo, udrela Síseru, rozbila mu hlavu, prerazila mu sluchy“ (Sudcov 5:24-26).

Jej čin nie je vysvetľovaný. Nebola hebrejkou. Jej národ mal pokoj s nepriateľom Izraela. Násilné víťazstvo. Mlieko namiesto vody. Pohostinnosť pred vraždou. Avšak jedno je isté: konala v danej príležitosti, s tým, čo mala, zrúcala pravidlá spoločnosti a kultúry, a čo nám môže byť najdôležitejšie z tejto udalosti: uctiť vždy Boha ponad všetko. Písmo uvádza, že Boh v ten deň tým spôsobom uponížil kanaánskeho kráľa Jábina.

Náš boj nie je proti človekovi, ale proti temnotám, duchom zla, ale iba bez kompromisu hocijakého druhu s hriechom, s ľuďmi a kultúrou dosiahneme víťazstvo.

Boh nedá víťazstvo nikomu len preto, lebo má danú pozíciu. Jeho víťazstvo patrí nekompromisným. Zahanbuje generálov a povýši poslušných.

Anna Pintírová

Ako správne využiť každý deň?

Je nám povedomé, že dejinách ľudstva iba pre dvoch ľudí Boh umožnil, aby „slnko zastalo“, a tak im predĺžil deň. Jozuovi Boh predĺžil deň, aby vyhral v boji proti Amoreja, ako sa dozvedáme v zázname v knihe Jozua 10, „...slnko stálo prostred neba a neponáhľalo sa zapadnúť tak asi celý deň.“ Tiež za času Ezechiáša vrátil Boh slnko o 10 stupňov na slnečných hodinách Achazových (pozri Izaiáš 38). Pre nás ostatných je možné, aby sa niečo také stalo spôsobené Bohom, ale zatiaľ každý jeden z nás máme 24 hodín denne. A každý rozhodujeme, ktorým spôsobom využijeme každý deň.

Mojžiš napísal v Žalme 90, „*Nauč nás tak počítať naše dni, aby sme uvodili múdrosť do srdca.*“ Naše dni sú krátke, a preto je veľmi dôležité, čo urobíme s časom, ktorý nám je daný.

Múdry Kazateľ napísal: „*Videl som všetky skutky, ktoré sa dejú pod slnkom, a hľa, všetko je márnosť a honba po vetre. To, čo je krivé, nedá sa narovnať, a nedostatok sa nedá vypočítať.*“

Každý deň má svoj východ a západ slnka, a hodnotu dávame tomu, čomu venujeme najviac času. Kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce. Čas je poklad, ktorý v tomto veku predstavuje najdrahšiu menu.

Síce sa mnohí zameriavajú na budúcnosť, je vlastne dôležité, čo urobíme dnes. To, čo urobíme dnes, dá účinnosť tomu, čo bude v budúcnosti. Jakub 4 hovorí, „*Nože teraz vy, ktorí hovoríte: Dnes alebo zajtra pôjdeme do toho a toho mesta a pobudneme tam rok a budeme kupčiť a získame, vy, ktorí neviete, čo bude zajtra. Lebo veď aký je váš život? Lebo ste parou, ktorá sa na málo ukáže a potom mizne. Namiesto toho, čo by ste mali hovoriť: Keď bude Pán chcieť, a budeme žiť, aj učiníme toto alebo tamto.*“

Biblia nás napomína, že nevieme, čo bude zajtra. My sa chceme občas vyhnúť tej skutočnosti, že:

ZVELIČUJEME VČERAJŠOK - hovoríme, že dakedy bolo dobre, dávno za oných čias sa nám dobre žilo. Pravda je, že včerajšok sa pomínul, a nemožno ho vrátiť.

PRECEŇUJEME ZAJTRA - hovoríme, že zajtra bude lepšie, o rok a pod. A pravda je, že nevieme, čo bude zajtra.

PODCEŇUJEME DNES - nerozmýšľame, že jedine dnes a teraz je to, čo máme a môžeme využiť.

Daniel bol jeden z najväčších prorokov Starého zákona a žil možno v najťažšom období izraelského národa. Bol v zajatí v babylonskej zemi a bol jeden z mládencov, ktorí boli zobraní do kráľovského domu, aby jedli kráľovskú stravu a aby sa naučili písmu a jazyku Chaldejov. On mohol jesť zo všetkých pokrmov kráľovských, ale On sa hneď rozhodol, že nebude vznášať do svojho vnútra veci, ktoré nie sú v súlade s Božím slovom. Od neho sa môžeme naučiť, ako správne využiť každý deň:

1. Aké rozhodnutie donesieš dnes, to sa ukáže v budúcnosti.

Daniel sa rozhodol nepoškvrňovať sa pokrmom kráľovým, a tým rozhodnutím nielenže boli krajší od všetkých mládencov, ale im Boh dal vedomosti a rozum, aby sa vyznali v každom liternom umení a okrem toho Danielovi Boh dal i to, aby rozumel každému videniu a snom. A nielenže to, ale Danielovi Boh dal vidieť veci budúcnosti, ktoré dodnes skúmame a žasneme nad tými slovami v Danielových proroctvách.

2. Tvoj život sa nezmení, pokiaľ nezmeníš to, čo robíš dnes.

Ak chceš zmeniť svoj život, zapíš si, kde a ako tráviš svoj voľný čas, svoje dni. Pozri sa, kde najviac tratiš čas a dones rozhodnutie, že to zmeníš. Nielenže donesieš rozhodnutie, ale hneď sa začni v súlade s tým správať. Daniel 3-krát denne otváral svoje okno smerom k Jeruzalemu, aby trávil čas v modlitbe a s Bohom. Nedovolil žiadnej prekážke, aby sa postavila medzi ním a

jeho rozhodnutiami.

Môj svokor raz povedal, že ak prejde deň, v ktorom si nestrávil čas v Božej prítomnosti a nečítal Jeho slovo, je to pre teba stratený deň.

Pavel hovorí v Židom 3, „*Preto, jako hovori Svätý Duch: Dnes, keby ste počuli jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdc ako v tom rozhorčení, v deň pokúšania na púšti.*” Poslúchaj aj dnes na hlas Svätého Ducha, a tak budeš môcť správne využiť každý deň.

Ak ešte nevieš, aké rozhodnutie by si mal doniesť, ako správne využiť deň, začni deň v modlitbe a v čítaní Božieho slova. Tam nájdeš odpoveď na všetky otázky a na každé rozhodnutie. Využi čas, kým sa volá dnes, lebo toto je deň, ktorý učinil Hospodin, plesajme a radujme sa v ňom.

Dávid Mamojka

Otázka, ktorú by sme si občas mali klásť

PREČO ROBÍM TO, ČO ROBÍM?

Prečo sa vlastne zaoberáme niektorými vecami?

Niekedy nie je dôležité iba to, že niečo konáme v Božom kráľovstve, ale má veľký význam aj to, prečo to robíme. Mnohokrát robíme správne veci s nesprávnym motívom. Zvlášť s mladými ľuďmi je to tak, že sa nás niečo dotkne, ovplyvní nás to a vyvolá danú reakciu. Buď je to niečo, čo nás dovedie k dobrým veciam, alebo naopak. Vždy je lepšie konať zo správnych dôvodov a nie iba z citového pohnutia.

Samson bol Nazarej Boží, bol vyvolený, aby donášal víťazstvá izraelskému národu, a to aj robil. Avšak žiadne víťazstvo nebolo donesené zo správneho motívu, bolo to z hnevu, pomsty, sebaobrany a podobných dôvodov. Môžeme si všimnúť, že hoci Samson konal veľké veci, nekonal ich zo správneho dôvodu, ani mu nebolo dôležité, aby robil veci na správny spôsob, ale radšej dovolil, aby bol vedený chvíľkovými reakciami. Verím, že všetci z nás chceme byť použítí v Božom kráľovstve, že chceme niečo robiť, ale opýtaj sa seba: prečo? Či chceš niečo robiť, aby si bol povšimnutý alebo aby si dostal ľudské uznanie? Alebo chceš to konať, pretože chceš byť verný svojmu Pánovi s tým, čo ti zveril?

Nedaj, aby tvoja vernosť a stálosť v službe, ktorú ti Boh zveril, bola určená vonkajšími vplyvmi, ale všetko, čo konáš, konaj pre Pána; rob to, aby On bol oslávený a aby si pomohol ľuďom; aby kráľovstvo Božie rástlo. Preto čokoľvek robíme, preskúmajme v tom seba, či sú naše motívy správne, či sú naše dôvody správne, či sa Bohu zaľúbi naša služba? Mnohokrát služba Bohu bude od nás požadovať podstúpiť obeť, mnohokrát si to možno nikto nevšimne, mnohokrát budeme musieť svoje ambície položiť bokom alebo zrieknuť sa svojich náhľadov len preto, aby dielo Božie rástlo, aby naša služba bola užitočná a ľúba Bohu. Si hotový byť verný, hoci je to ťažké? Byť verný, keď príde rozčarovanie alebo keď sa cítiš byť zranený? Služba v Božom kráľovstve bude od nás vyžadovať mnoho, bude nás možno mnoho stať, bude to možno ťažšie, než sme si mysleli, ale jedného dňa príde odmena. Koľko sme pracovali s tým, čo nám bolo zverené, takú odmenu dostaneme. Všetko, čo konáme, konajme to ako pre Pána, On sám je toho hodný. Opýtaj sa sám seba prečo robíš to, čo robíš? Je to pre Pána? Je On stredobodom? Budujme si správne postoje v našom živote a všetko, čo konáme, konajme to zo správnych dôvodov. Konajme to pre Pána.

Nikola Hromčík

SEJME POSILNENIE

Ty rozhoduješ o svojich slovách a skutkoch

Cesta je úzka. Málokto ňou vchádza, iba málo ju nachádzajú. Boj je ťažký a dráha dlhá. Mnohé tváre, ktoré predtým žiarili, dnes neukazujú žiadnu emóciu, a mnohé ústa, ktoré predtým posilňovali, potešovali a spievali, dnes nevydávajú hlas. Predtým ich slová boli sladšie nad med, a dnes sú horké. Mnohé ruky, ktoré dakedy boli hotové pomôcť každému a vystrieť sa k padlému, dnes sú zatvorené a skryté vo vreckách. Mnohé nohy, ktoré predtým poskakovali a radovali sa v Božej prítomnosti, ktoré smelo niesli evanjelium, dnes sú neaktívne, chromé a idú na miesta, v ktorých ich kosti hynú. Čo sa stalo? Či nie sme niekedy práve my tí, na ktorých sa podkývajú aktívne nohy, a udierame robotné ruky? Či nie sme občas my tí, ktorí, kúsok po kúsok, šliapeme po snoch, ktoré iní snívajú, a usilujeme sa zhasiť žiarivé oči a tvár? Či nie sme občas my tí, z ktorých vychádzajú slová ohovárania, kritiky a takmer nikdy slová posilnenia a povzbudení?

A ak sme my na tej druhej strane? Možno vedome, možno nevedome, ľudia nás zastavujú, podkýnajú sa na nich a brzdia nás. Niekedy sú to len myšlienky, ktoré sa tak potajomky vkrádajú do nášho srdca, sú to malé, na prvý pohľad nie až také dôležité, slová. Na každú aktívnu myšlienku prídu dve pasívne a za jednou prekonanou prekážkou prídu dva vrchy. Avšak dúfaj, ak máš vieru ako horčičné zrno, môžeš povedať vrchom, aby sa presunuli. A môžeš borit' úmysly a každú vysokosť, ktorá sa povyšuje proti známosti Božej. Nesmieš však strhnúť svoj pohľad z Ježiša; nesmieme sa znechutiť. Mnohé veci prídu, ale verme, ak Ježiš premohol, premôžeme aj my. S Ježišom na našej strane zvládneme všetko, lebo je väčší Ten, ktorý je v nás, ako ten, ktorý je vo svete. Dnes tvoje oči zase môžu žiarit' a ústa rozprávať o добрote Božej. Tvoje nohy môžu poskočiť ako nohy jeleníc a tvoja ruka môže podať pohár vody, lebo vie, že to všetko bude odmenené. Dnes môžeme podporovať ľudí a nie ich zastavovať. Naše nohy môžu s nimi bežať dobrý beh a nemusia nikoho podkýnať. Pred nami je rozhodnutie, či niekomu pomôžeme, aby jeho sen a potenciál bol dosiahnutý, alebo ho budeme ničit'. A ak Ježiš nalomenú trstinu nezlomil a zhasínajúci knôt nezahasil, odkiaľ nám právo, aby sme to robili? Radšej dnes podaj slovo posilnenia, radšej niekoho pozdvihni, veď ani nevieš, či sa niekoho noha práve nejde pošmyknúť a či ten malý oheň nejde zhasnúť. Ty rozhoduješ o svojich slovách a skutkoch. A ktovie, možno práve ty zajtra budeš potrebovať slovo lásky, posilňujúci úsmev a teplé objatie. A to, čo si sial, to budeš aj žať. Sejme posilnenia.

Hľad'te, aby vás niekto nezviedol

Hnutie New Age v kresťanstve

Počas 70-tich rokov, rôzne náboženstvá, ako napríklad hinduizmus, budhizmus, taoizmus ako aj všetky ostatné okultné praktiky, dostali sa do vyspelejších štátov, kde boli vo veľkej miere popularizované. Práve vtedy nastala zmes týchto rôznych učení a z toho nastalo hnutie, ktoré bolo nazvané New Age (Nová doba). Nie je presne definované, lebo neexistuje vodca alebo nejaká štruktúra, ale celkovo je to súhrn filozofií, ktoré sú ovplyvnené náboženstvami z východu a každým druhom okultizmu. Zakladá sa na zmene rozmyšľania a vnímania sveta tým, že sa propaguje „správne rozmyšľanie“, „správne poznanie“, „len sa cítiť dobre“ (feel-goodism), „univerzálna tolerancia“ a „morálny relativizmus“. Pre človeka, ktorý je v tomto hnutí, je cieľom dostať sa na vyšší stupeň vedomia, zvýšiť svoju vnútornú frekvenciu a pozitívne rozmyšľať, vizualizovať, rozprávať, a tak vplývať na univerzum, aby sa to stalo. Definujú boha ako neosobnú silu, ktorá je všadeprítomná, všetko uznávajúca a láskavá. Vnímanie boha je založené na panteizme, čo znamená, že všetko je boh a tým pokladajú, že príroda a všetko stvorenie je stelesnenie božstva. A práve preto, že boh je vo všetkom, pokladajú aj človeka za boha, len je potrebné sa dostať do toho stavu poznania, ktoré nazývajú osvietenie. Pre spasenie je potrebné svojou silou sa zosúladiť s božským vedomím, inými slovami, pochopiť svoju božskú prírodu pochopením, dobrotou a „správnym“ poznaním.

Všetko toto je dôležité vedieť, lebo niekto, kto je v tomto hnutí, bude hovoriť o bohu, Ježišovi a

bude spomínať Ježišovo učenie a bude aj Bibliu čítať. A všetko sa to bude zdať do určitej miery ako kresťanstvo, ale už podľa toho, čo sme spomenuli, vidíme, že je to niečo úplne iné. Pri čítaní Slova si volia len to, čo vyhovuje ich učeniu. Pokladajú Ježiša za učiteľa, ktorý neprišiel zomrieť za hriechy, aby priniesol spasenie ľuďom, ale aby nám poukázal, že všetci môžeme byť ako On a dosiahnuť „vedomie Krista“ a nájsť božstvo v sebe. Teda, už vidíme, že je to iný Ježiš (2. Kor 11:4). Ignorujú hriech, súd a Boží spravodlivý hnev, a nielen to, ale sa pokúšajú oslobodiť od pocitu viny zo svojich hriechov. Spomenieme iba niekoľko slov, pomocou ktorých je najľahšie zistiť, či je niekto v tomto hnutí New Age. Sú to slová, ako čo je astrológia, numerológia, bioenergia, čakra, aura, karma, vedomie krista, reinkarnácia, astrálna projekcia, krištály, vizualizácia, pozitívne rozmyšľanie, vnútorný potenciál, vedomie univerzuma, boh vo všetkom (panteizmus), zen, joga, meditácia, vibrácie, frekvencie, médium a telepatia.

New Age filozofia sa počas týchto asi 50 rokov dostala do všetkých vrstiev spoločnosti, preto je potrebné, aby sme si dali veľký pozor na knihy, ktoré čítame a kázne, ktoré počúvame, lebo je mnoho známych „kresťanov“, ktorí sú pod vplyvom New Age filozofie a nie vždy je ľahké to odhaliť, lebo je to zamasakované kresťanskou terminológiou. A práve preto si pozrieme dve myšlienky, ktoré sa spomínajú v kresťanstve a nemajú podklad v Slove a veľmi sa podobajú New Age filozofii.

Podľa tohto učenia viera je sila, hmatateľná sila, ktorá je usmernená slovami kresťana. Boh nemá právo konať vo svete, a preto vždy potrebuje povolenie (slovo) od človeka. Inými slovami, Boh potrebuje slovo, ktoré mu dá povolenie, aby mohol niečo urobiť. Túto myšlienku opodstatňujú tým, že Boh človekovi cez Adama dal právo, aby vládol na svete. Taktiež pokladajú človeka za boha, ktorý je na trochu nižšej úrovni od Boha a učia, že človek vlastní kreatívnu silu vo svojich slovách, rovnako ako Boh pri stvárani. A preto sa dáva príliš veľký dôraz na vyznávanie toho, čo si žiadame, aby sa stalo a Boh to potom bude musieť urobiť. Je ešte mnoho vecí, ktoré by sme mohli spomenúť, ale už môžeme vidieť, že tieto idey pochádzajú z New Age filozofie. Keď porovnáme, ihneď vidíme styčné body, ako napríklad, že Boha predstavujú akoby bol nejaká sila, s ktorou možno manipulovať tým, že musí urobiť to, čo hovoríme. Nasledovne, že človek je taktiež boh, ako aj pozitívne vyznávanie a že tým vytvárame svoju budúcnosť alebo realitu. Biblia Boha opisuje ako zvrchovaného (Rim. 9), takže iba On má absolútne právo na všetko a človeka ako stvorenie, ktoré je stvorené na Boží obraz (1. Moj 1:26). Vieru definuje ako podstatu toho, na čo sa nádejeme alebo dúfame (Žid. 11:1). Tým viera nie je nejaká abstraktná sila, ale je naše presvedčenie, podľa ktorého usmerňujeme život. Viera nie je na to, aby sme dosahovali niečo pre seba, ale je nám na to, aby sme si privlastnili a spoľahli sa na Božie zaslúbenia, ktoré sú nám dané. Biblia poukazuje na to, že sú naše slová veľmi dôležité, hovorí, že „*smrť a život sú v moci jazyka*” (Pr. 18:21). Jakub nám taktiež pripomína, aby sme si dali pozor na svoj jazyk (Jak. 3) a potom, že zo svojich slov človek bude ospravedlnený alebo odsúdený (Mat. 12:37). Takže Biblia nás povzbudzuje, aby sme si dali pozor na náš jazyk a použili ho na slová, ktoré budú k úžitku. A tak vidíme, že tým, čo rozprávame, nevytvárame nadprirodzene svoju budúcnosť našimi slovami, nad ktorou by Boh nemal kontrolu, ale ide o to, že slovami povzbudzujeme alebo uhasíme našu vieru alebo vieru iných.

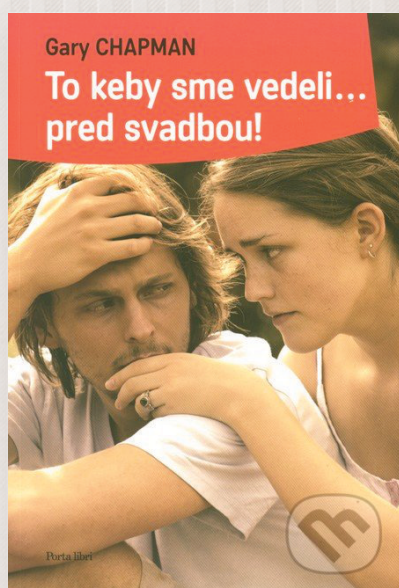
„Hľadte, aby vás niekto nezajal v lúpež filozofiou a prázdnyim zvodom učiac podľa podania ľudí, podľa živlov sveta a nie podľa Krista.”
(Kol. 2:8)

Skrytý potenciál

V New Age sa učí, že každý človek je v podstate dobrý. A taktiež človek je centrom pozornosti v tomto učení a hlboko v sebe hľadá šťastie, pokoj, silu, schopnosť a múdrosť. A práve preto sa často zaoberajú témou, ako čo je sebedomie, sebadôvera, ako sebe pomôcť a ako dosiahnuť svoj „skrytý” potenciál. Na prvý pohľad frázy, ako „ty to zvládneš”, „je to v tebe”, „si silný” a podobne, sa zdajú ako dobré a povzbudzujúce rady, ale jasne vidíme, že tu ide o človeka. Táto filozofia sa taktiež objavila v kresťanstve, keď viaceri známych „kresťanov” napísali aj knihy na túto tému a učia práve to isté, ako odhaliť svoj „skrytý” potenciál alebo ako poslúchať svoj vnútorný inštinkt. Pozrieme sa, čo Slovo Božie na túto tému hovorí. Pán Ježiš jasne povedal, že iba Boh je dobrý (Luk. 18:19) a potom povedal i to, že z ľudského srdca pochádza mnoho hriechov (Mar. 7:21). Taktiež aj Pavel sa jasne vyjadril, že v ňom neprebýva dobré (Rim. 7:18). Takže vidíme, že ničo nič dobré, čo by sme mali hľadať v sebe, ale Slovo nás povzbudzuje, aby sme vždy hľadali od Pána to, čo potrebujeme (Jak. 1:5, Ján 16:24) a to dobré, čo by sme aj mali, je zo Svätého Ducha (Gal. 5:22). Nikto z nás by nemal hľadať silu alebo čokoľvek iné v sebe, ale mali by sme to hľadať u Pána, ako píše v Slove „*všetko vládzem v tom, ktorý ma posilňuje, v Kristovi*” (Fil. 4:13).

Je jasné, že toto New Age hnutie je založené a vedené duchom antikrista, ktorý sa jasne protiví opravdivému kresťanstvu, pokým uznáva všetky ostatné náboženstvá. Neuznáva Pána Ježiša za Syna Božieho, neuznáva hriech, vyzdvihuje človeka a pokladá ho za boha. Preto si musíme byť istí, že naše rozmýšľanie je naozaj zmenené a založené na Božom Slove (Rim. 12:2). A preto si vždy musíme dať pozor, či to, čo čítame alebo počúvame má podklad v Biblii. A taktiež dať dôraz, kto je centrálnym bodom tej kázne, ktorú počúvame, či ide o človeka a sú to iba rady ako „použiť” Božie systémy a žiť úspešnejší a lepší život? Ak áno, tak sa vzdialme od toho. Všetkým nám je potrebné čisté Slovo Božie a nie ľudská (Kol. 2:8) alebo démonická filozofia (1. Tim. 3:16), a preto si musíme dať pozor, aby sme čítali a počúvali kázne, v ktorých je centrálnym bodom sám Pán Ježiš Kristus, teda aby kázeň bola naozaj kristocentrická a podporená Božím Slovom.

Ponuka kníh

Kniha

TO KEBY SME VEDELI... PRED SVADBOU!

Gary Chapman

cena: 900,00 din

Kniha

TO KEBY SME VEDELI PREDTÝM, NEŽ SME MALI DETI...

Gary Chapman a Shannon Wardenová

cena: 900,00 din

Objednajte si na adrese:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠŤANSKÝCH HODNÔT „MANNA”
KULPÍN 21472, Radnička č. 23, SRBIJA Tel/Fax: + 381 21 22 86 988
E - mail: casopis.manna@gmail.com | webová adresa: www.manna.org.rs